

Kinderen van God!

Liturgiesuggesties:

Gezang 332: 1, 2, 3 en 4

Psalm 136: 1, 2 en 3

1^e Schriftlezing: Genesis 22: 1-8

Psalm 86: 6 (OB)

2e Schriftlezing: 1 Johannes 2: 28-3: 10

Psalm 111: 5 (OB)

Catechismuslezing: Zondag 13

Na verkondiging: Zingende Gezegend 290: 1 en 4

Psalm 115: 4

Psalm 115: 6

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Eén van de meest opmerkelijke geschiedenissen uit de Bijbel is het verhaal van het offer van Isaäk.

Sommigen beweren zelfs: Het bestaat niet, dat dit echt gebeurd zou zijn.

God kan nooit aan Abraham bevolen hebben, om Hem zijn eigen kind op te offeren. Abraham - zo zegt men dan - heeft alleen maar gedácht, dat de HERE dit van hem vroeg.

Omdat de heidense goden wel dit soort kinder-offers brachten.

En Abraham kon voor zijn heidense tijdgenoten toch niet onderdoen.

Wie, broeders en zusters, jongelui, deze geschiedenis uit de Bijbel on-geloofwaardig vind moet zijn Bijbeltje maar dicht laten.

Want in de Bijbel staat toch letterlijk: "God zeide: neem toch uw zoon, uw enige, die gij liefhebt, Isaäk en ga naar het land Moria, en offer hem daar tot een brandoffer op één der bergen, die Ik u noemen zal."

Dat staat zó in de Bijbel.

Abraham krijgt werkelijk die onbegrijpelijke opdracht van God.

Het zal je maar gezegd worden.

Je zoon, je enig kind.

Afstaan aan de HERE.

Ja, nog erger.

Je kind op-offeren aan God.

Dat kan toch geen vader of geen moeder?

Als God dat van je zou vragen, wat zou jij dan doen?

Trouwens, wat is dat eigenlijk voor een God, die kinderen voor Zich opeist?

Abraham, broeders en zusters, jongelui, is ge-hoor-zaam.

Ongetwijfeld, met een bloedend hart, zadelt hij zijn ezel.

Met Isaäk, zijn zoon, en met twee vertrouwde knechten ... onderneemt hij de lange reis naar de aangewezen plaats.

Twee lange dagen is hij onderweg.
Moet je je eens voorstellen, wat die man heeft moeten doormaken?
Telkens dieper dringt het tot hem door:
God vraagt ook het allerbeste en het allerliefste, dat ik bezit.

Op de derde dag gaat hij alleen met Isaäk verder.
De jongen draagt gewillig het hout voor het brandoffer.
Isaäk vertrouwt zijn vader ten volle en vraagt alleen:
“Vader, hier is het vuur en het hout, maar waar is het lam ten brandoffer?”
Met grote ontzetting moet hij - als het zover is - wel begrepen hebben, dat hij zélf tot offer bestemd is.
Maar Isaäk laat zich gewillig binden.
Hij is zijn vader ... gehoorzaam tot in de dood.

Dan grijpt God Zélf in.
Nee, Hij wil geen kinder-offer.
God wijst een ram aan in Isaäks plaats.
En geeft aan Abraham zijn grote belofte:
“Ik zweer bij Mijzelf, luidt het woord van de HERE: omdat gij dít gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren van de hemel en als het zand aan de oever van de zee.”

Dat is God, de HERE!
Een God, die zijn Woord houdt.
Die ons geloof - weliswaar - op de proef stelt.
Maar die Zichzelf in een lam en offer voorziet:
Jezus de Christus, zijn eniggeboren Zoon, onze HERE!

*

Ik vind, gemeente, dat Zondag 13 van ons leerboek van het geloof ... vanmiddag zo prachtig aansluit bij deze geschiedenis uit de Bijbel.
Luister nog maar eens naar die Zondag 13.

“Waarom wordt Hij - Jezus Christus - Gods eniggeboren Zoon genoemd, terwijl toch ook wij Gods kinderen zijn?”
En het antwoord op deze vraag naar de betekenis van het kindschap ... wordt als volgt omschreven:
“Omdat alleen Christus van nature de eeuwige Zoon van God is.
Maar wij zijn om zijnentwil uit genade tot kinderen van God aangenomen.”

De Bijbel, broeders en zusters, jongens en meisjes, vertelt ons: God heeft een Zoon!
Een enig-geboren Zoon.
Een Zoon, die Hij liefheeft op een manier waar je jaloers op zoudt mogen zijn.
Wat een liefde heeft God voor Zijn Zoon!

Ik moest daarbij denken aan wat er in Spreuken 8 over gezegd wordt:

"Toen was ik een troetelkind bij Hem, ik was één en al verrukking - dag aan dag - te allen tijde mij verheugend voor zijn aangezicht." (vers 30)

God heeft een Zoon.
Een eniggeboren Zoon.
Een Zoon waar Hij intens veel van houdt.
En omgekeerd: Die Zoon houdt maar wat veel van z'n Vader.
Wederzijds is er liefde, verbondenheid, eenheid.

God heeft een Zoon.
Maar zoals Abraham ééns zijn eniggeboren Zoon op het brandoffer-altaar heeft gebonden ... zo heeft God, de Vader, Zijn enige Zoon - het liefste dat Hij bezat - als een offer laten vastspijkeren aan een kruis.
De Bijbel zegt dat deze eniggeboren Zoon van God gegeven is ... tot een volkomen offer voor al onze zonden.
Door God zelf.
Om ons mensen van de eeuwige dood te redden.

Zijn Zoon, voor ons, in onze plaats.
Opdat wij, dus u en jij en ik, ... tot kinderen van God - uit genade - aangenomen zouden worden.
Adoptie-kinderen.

God heeft, gemeente, maar één Zoon: één natuurlijke Zoon.
Dat is Jezus, de Christus.
Maar daarnaast heeft God Zijn vele aangenomen kinderen.
Dat zijn wij, u en jij en ik.
Aangenomen, geadopteerd.

*

Als je op bezoek bent, zie je soms bij mensen een fotootje van een gekleurd kind op de schoorsteen of op de televisie staan.
Een kind ... gered, geadopteerd.
Ver weg. In een ander land van de wereld.
Een kind, dat je uit zorg, uit bewogenheid, uit barmhartigheid ... een plaats in je hart en in je leven hebt willen geven.
Het is genade dat je voor dit kind - op afstand - toch wilt zorgen, mag zorgen.
Want het kind heeft het zelf ... niet verdiend.
Er is geen enkele bloedband tussen de ouders en dit kind, dat hen daartoe zou kunnen verplichten.
Uit genade ... aangenomen ... tot kind van deze ouders, dit gezin, deze gemeente.

Ja, ook als gemeente hebben we samen ... een aantal kinderen financieel mogen adopteren.
Redt een kind.
Adopteer een kind.

Zo heeft God, broeders en zusters, jongens en meisjes, vele kinderen - om Christus' wil - uit genade tot Zijn kinderen willen aannemen.
Het zijn er zelfs zoveel geworden, dat het getal van Gods kinderen ... een schare is geworden, die niemand tellen kan.

*

Veel kinderen werden - in de tijd waarin het Oude en het Nieuwe Testament geschreven werd - ...
veel kinderen werden in die tijd verkocht als slaven.
Denk maar aan Jozef, om een voorbeeld te noemen.
En ook de Here Jezus werd voor dertig zilverstukken - de prijs voor een slaaf in die tijd - door Judas verraden en verkocht.

Kinderen en anderen ... verkocht als slaven op de markt.
Verkocht en gekocht.
Gekocht door een nieuwe heer, een nieuwe meester, een nieuwe eigenaar.
Gekocht voor een zekere som met geld.
Het was een goede handel, die slavenhandel in die tijd.

Dat is de achtergrond van de vraag uit zondag 13:
"Waarom noemt gij Hem - en bedoeld wordt natuurlijk de Jezus Christus - ...
Waarom noemt gij Hem Here?"
"Omdat - luidt het antwoord - omdat onze Here Jezus Christus ons heeft vrijgekocht en verlost."

Onze Here.
Onze Heer, onze Meester, onze Eigenaar.
De naam heer of meester werd door slaven gebruikt om daarmee hun verhouding tot hun eigenaar aan te geven.
Eigenaars van slaven hadden het recht op deze titel.
Zij hadden hun slaven voor de prijs van zilver en goud gekocht.

Here, Meester, Eigenaar, Gebieder.
Waarom noemt gij Hem onze Here?
Omdat Hij - Jezus Christus - ons
* met lichaam én ziel,
* van ál onze zonden,
* niet met zilver of goud,
* maar met zijn kostbaar bloed,
* vrijgekocht en van alle heerschappij van de duivel verlost,
* en ons tot zijn eigendom gemaakt heeft.

*

Broeders en zusters, jongens en meisjes, bij de doop belijden wij ... dat wij én onze kinderen, niet van onszelf zijn ... maar van Jezus Christus.
Hij heeft - als onze Heer en Meester - recht op ons.
Hij heeft ons vrijgekocht.

Want door de zonde waren wij slaven geworden van duivel en van dood.
Maar Gods Zoon, onze Here Jezus Christus, is vanuit de hemel naar deze aarde gekomen ... om ons vrij te kopen.
Leven moest worden gegeven voor leven.
Bloed voor bloed.
Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, onze Here, offerde zichzelf voor ons op.
Onze Here.
Slaven worden kinderen!
Slaven worden tot kinderen aangenomen.
Slaven worden verlost ... om kinderen van God te zijn.

*

Eén Zoon ... ontelbare kinderen.
Kinderen van één Vader.
De apostel Johannes, broeders en zusters, jongens en meisjes, spreekt over dat kindschap in het bijbelgedeelte dat we samen hebben gelezen.
Een kind van God.
Johannes is er - om zo te zeggen - vól van.
Vol van dat wónder van Gods onbegrijpelijk grote liefde ... een kind van God te mogen zijn.
En hij zoekt naar woorden, om die liefde van God tot uitdrukking te brengen:
"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen van God genoemd worden, en wij zijn het ook."

Ziet!
Je moet het zien, die liefde van God de Vader.
Je ogen moeten er voor open gaan.
Zoals de ogen van een pasgeboren baby voor de eerste keer open gaan en met verwondering de nieuwe wereld om zich heen met eigen ogen ziet.
"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven ..."

In het diepe besef van eigen zonde en onwaardigheid ... mag Johannes in aanbiddende verwondering staan ... aan de oevers van die onmetelijke en onpeilbare zee van Gods eeuwige, onbegrijpelijke en verkiezende liefde.

Onmetelijk - niet te meten.
Onpeilbaar - niet te peilen.
Dat is Gods liefde.
Gods liefde voor ons, voor u en voor jou en voor mij.
Zondige mensen, die wij liefde niet verdiend hebben.

*

"... dat wij kinderen van God genoemd worden en ... we zijn het ook."
Kind van God.
Wat betekent het nu ... dat je een kind van God genoemd wordt?
Dat je een kind van God mag zijn?
Ik denk aan wat God je als kind al belooft bij de doop.

Drie dingen belooft God bij de doop:

* als een Vader wil Hij je leven lang voor je zorgen en je beschermen tegen de machten van de duisternis;

* als de Zoon wil Hij je leven bevrijden van de zonde en je het eeuwige leven geven;

* als de Heilige Geest wil Hij je steeds dichterbij de Here Jezus brengen en wil Hij je leven steeds nieuwer maken.

Dat belooft God ons en onze kinderen als ze worden gedoopt.

En die woorden gaan een leven lang mee.

Telkens weer mag je daar op terug vallen.

Telkens weer mag je God aan zijn beloften houden.

Ik vind dat altijd een geweldige troost voor ouders die hebben moeten ervaren dat hun kinderen andere wegen hebben gekozen.

Kinderen die afgedwaald zijn van God en van de gemeente.

Je mag als ouders God houden aan zijn Woord.

U hebt het toen - bij de doop van ons kind - beloofd.

Als wij het niet meer vast kunnen houden, houdt U ons kind dan vast.

De doop als een belofte-grond en als een pleit-grond.

Kind van God.

Aangenomen. Geadopteerd.

Met het kostbaar bloed van Christus vrijgekocht en Zijn eigendom geworden.

Over liefde gesproken.

*

Komt het dan vanzelf goed met een kind van God dat gedoopt is?

Nee, zegt de Bijbel, zegt Jezus zélf.

Een kind van God ... moet ook een wedergeboren kind van God worden.

Er moet iets met je gebeuren.

Van Boven. Van de Heilige Geest.

"Uit God geboren worden!"

Daar komt het, broeders en zusters, jongens en meisjes, voor een ieder van Gods kinderen op aan.

Op dat wonder van de wedergeboorte.

Dat gebeurt binnen in je.

In je hart. In de directiekamer van je leven.

Daar wordt je een nieuw mens.

Daar neemt Jezus Christus het van je over.

De leiding van je leven.

En vanuit die directiekamer - je hart - gaan er de communicatielijnen naar anderen toe.

Die merken dat er wat in je is veranderd.

Misschien niet van het ene moment op het andere.

Maar ze merken het - vroeg of laat.

Er is wat gebeurd.

Van binnen. In het hart van die mens.

Wedergeboren. Opnieuw geboren worden.

Jezus zegt in het evangelie:

"Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk niet zien."

Er zijn mensen die zeggen ... ik zie niets van God.

Ik zie niets van zijn Koninkrijk.

Vraag God dat - in je gebed - of Hij je de ogen daarvoor wil openen.

Of je het mag gaan zien.

Die liefde van God voor jou persoonlijk.

"Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven ..."

*

"... dat wij kinderen van God genoemd worden en ... we zijn het ook."

Kind van God.

Een kind, broeders en zusters, jongens en meisjes, kan zelf z'n ouders niet uitzoeken.

Een kind kan niet zeggen: Ik neem die vader en ik neem die moeder.

De Bijbel belooft ons en onze kinderen, dat God ons tot zijn kinderen wil ... aannemen.

Nu vertoont een kind vaak de kenmerken van z'n afkomst.

Een kind uit India, uit Afrika of waar ook vandaan kun je herkennen aan z'n uiterlijk en lichaamskleur.

Een kind heeft dikwijls ook iets in zijn erfelijkheid meegekregen van z'n ouders of z'n grootouders.

Een kind van God vertoont ook bepaalde kenmerken.

Een kind van God vertoont het beeld van God.

Je ziet iets van God in zo'n kind.

Het moet aan dat beeld van God ook beantwoorden.

Johannes kleurt dat beeld in met woorden als:

* reinigen; * niet zondigen, * rechtvaardig zijn en * z'n broeder liefhebben.

Johannes schrijft in vers 10:

"Hieraan zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel (her-)kenbaar:

Een ieder die de rechtvaardigheid niet doet - met andere woorden:

iedereen die het niet zo nauw neemt met de ander: met God en met de naaste - is niet uit God (geboren),

evenmin als wie zijn broeder niet liefheeft."

Kinderen van God, broeders en zusters, jongens en meisjes, zijn dus herkenbaar:

* aan hun zorg en liefde voor God en de naaste;

* aan hun vechten tegen de zonde en de onrechtvaardigheid;

* aan hun handel en hun wandel.

Als ouders en als grootouders mag je daarin je kinderen tot een voorbeeld zijn.

Dat is dikwijls niet gemakkelijk.

Je valt zo gemakkelijk weer terug in je oude leven.

En dan is er ook dat duiveltje in je ... dat z'n best doet om je van weg van Gods Koninkrijk af te brengen.

Daarom herinnert dat teken op je voorhoofd je aan je afkomst en aan je bestemming.
Je bent niet meer van jezelf.
Je bent - met lichaam en met ziel - met heel je mens-zijn ... het eigendom van je Here
en Heiland, Jezus Christus.
Uit genade - aangenomen, geadopteerd als een kind.
Een kind van God!
Op weg naar het huis van de Vader.
Waar zijn Zoon ook voor jou een plaats heeft klaar gemaakt.

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Haarlem 16 september 2001

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !